

Vedtagelsen af statshusmandsloven nr. 96 af 16. marts 1960 har medført, at forholdene omkring administrationen af de ovennævnte pantebreve er taget op til drøftelse mellem hypotekbanken og finansministeriet med henblik på en forenkling af det ret komplicerede mellemværende, jfr. nedenfor. Hertil kommer, at finansministeriet har omlagt bogholderiet vedrørende statens udlån efter hulkortsystemet, hvilket yderligere har gjort en forenkling af mellemværendet med hypotekbanken ønskelig.

Efter den nye husmandslov kan der efter ansøgning fra debitor ske en konvertering af de i et husmandsbrug indestående lån til et samlet lån, som afvikles med en annuitetsydelse og som regel forrentes med $4\frac{1}{2}$ pct. p. a. Konverteringen skal foretages i tilfælde af ejerskifte. Da denne konvertering også omfatter de lån, for hvilke pantebrevene er overtaget af hypotekbanken, må disse pantebreve kvitteres og affyses i takt med konverteringerne og hypotekbankens fordring på debitor erstattes af en fordring på statskassen. Statskassen kan herefter enten betale gældsbeløbet kontant eller i henhold til den ovennævnte garanti fortsætte med at betale de halvårslige ydelser i overensstemmelse med de oprindelige afdragsbetingelser. Da betingelserne for konverteringslånene er afvigende fra pantebrevens oprindelige rente og afdragsvilkår, vil den sidstnævnte løsning medføre en ret besværlig og bekostelig administration.

Da man kan gå ud fra, at en stor del af debitorerne i den kommende tid vil benytte sig af konverteringsmulighederne, forekommer det den enkleste og mest rationelle løsning, at staten straks fra hypotekbanken overtager samtlige de pågældende pantebreve mod betaling af det beløb (den kursværdi), der svarer til nutidsværdien af de ydelser, som hypotekbanken kan forvente at modtage i årene fremover, såfremt pantebrevene blev indfriet ordinært eller ekstraordinært i det hidtidige omfang.

Ved en sådan ordning spares udgifterne ved administrationen af disse pantebreve i hypotekbanken, og som følge af at den under den hidtidige administrationsordning nødvendige korrespondance mellem finansministeriet og hypotekbanken bortfalder, vil en sådan nyordning ikke betyde noget merarbejde for statsaktivafdelingen, idet ordningen tværtimod i bogholderimæssig henseende vil medføre en besparelse i udgifterne til hulkortarbejde, ligesom den vil muliggøre en hurtigere ekspedition af sagerne.

Under hensyn til det anførte er der mellem finansministeriet og hypotekbanken ført forhandlinger om statens eventuelle tilbagekøb af pantebrevene, og der er herunder opnået enighed om, at staten ved eventuelt køb bør betale hypotekbanken en kursværdi for pantebrevene som foran anført.

Man er herefter blevet enig om, at en kurs på 92 må anses for rimelig, når hensyn tages til pantebrevens forrentning og forventede fremtidige afvikling, samt at overtagelsen finder sted ultimo 1960-61.

Det bemærkes, at pantebrevens restgæld pr. 31. januar 1961 udgør i alt ca. 30.200.000 kr., hvilket beløb, omregnet efter en kurs på 92, udgør 27.800.000 kr.

KJELD PHILIP

/ M. Rützou.

Til finansudvalget.

Forslaget tiltrædes.